

[Gustav Pedersen.]

for at undgaa Arbejdsløshed, i hvert Fald ikke i korte Bemærkninger. Men jeg maa gentage over for det ærede Medlem, at Hovedparten af de Udgifter, der kommer ved den sociale Lovgivning, som jeg forstaar paa det ærede Medlem er den, der irriterer ham mest, er dog Udgifter, som er opstaaet, fordi den private Økonomi ikke har kunnet magte Forholdene efter den moderne erhvervsmæssige Udvikling. Det er de Huller, der derved kommer i den almindelige Befolknings Økonomi, der skal dækkes, saaledes at den haardeste Nød undgaaes; andet og mere er det ikke, og det ærede Medlem vil ikke kunne forvente, at en socialdemokratisk Regering skal sige: Disse Udgifter eller den Lovgivning, de afføder, kommer ikke os ved.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Finansminister vilde lægge mig i Munden, at jeg skulde have sagt, at det var ingen Sag at være fedtet. Det har jeg ikke sagt noget om; hvad jeg har sagt, er, at det behøver aldeles ikke at være fortjenstfuldt at være fedtet. Og de Smaating, som man efterhaanden fedter sig til at spare, kan meget godt være Udtryk for et overmaade uforstandigt Fedteri; naar man fra flere Sider har skullet behandle — jeg ved ikke hvor mange Gange — Finansministeren for at faa et saa latterligt lille Beløb, som 18000 Kr. er i Forhold til de 5 Mill. Kr., saa er det et Fedteri, som ingen Steder har hjemme. Den højtærede Minister fremfører som Bevis for Socialdemokraternes økonomiske Sans, at de har skaffet Balance. De to Ting har ikke det fjerneste med hinanden at gøre. Man kan overmaade godt være en meget daarlig Økonom og dog faa det til at løbe rundt, nemlig fordi man maaske tjener urimelig meget. Socialdemokraterne har jo endnu et Stykke Tid en vis Part af Samfundet at kunne hugge løs paa, de spiser da ogsaa rigtig godt væk, og den Tid kommer saamænd snart, da de ikke har det mere, og saa skal det i Sandhed nok vise sig, hvad deres Tale om Økonomi i Virkeligheden betyder. Hvad de 20 Mill. Kr. til Forsvarsudgifter angaar, synes jeg, at det er noget besynderligt, at den højtærede Finansminister saa stærkt hæfter sig ved dette, efter at han tidligere som dette Tings Formand har givet os gode Raad med Hensyn til, at vi ikke burde blande Sagerne for meget sammen. Var her dog ikke nogen Sammenblan-

ding af Ting, der ikke har nogen Forbindelse med hinanden? (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Det ærede Medlem har jo selv talt om saa meget andet!). Ja, men fordi et ganske almindeligt Menneske foregaar andre med et slet Eksempel, behøver en tidligere Formand dog ikke straks at gaa ind i den Gade. Det synes jeg er, om jeg saa maa sige, meget besynderligt. Det forekommer mig, vi skulde vente med de 20 Millioner, indtil Forslaget kommer.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Korsgaard: Saa haaber jeg, en anden vil tage en kort Bemærkning, for saa kan man jo selv tage en derefter.

Formanden: Der er ikke flere Talere indtegnet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Christmas Møller: Jeg maa forstaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet saaledes, at han ikke vilde stille Forslag om Udvalgsbehandling. Jeg skal derfor tillade mig at stille Forslag om, at Sagen henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer, hvor det ærede Medlem Hr. Korsgaard jo saa ogsaa kan fortsætte sin Tale.

Gustav Pedersen: Jeg skal blot meddele, at vi i og for sig ikke havde ment det nødvendigt at stille Forslag om Udvalg til Behandling af dette Lovforslag, der er i høj Grad overskueligt. Men vi har ikke villet modsætte os en Udvalgsbehandling, og jeg skal derfor tiltræde det af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede Forslag.

Forslaget om Sagens Henvisning til et Udvalg
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1936—37.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4049; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2998).